

LIBRIS

We know
books

SANDMAN

ANOTIMPUL CETURILOR

text

NEIL GAIMAN

ilustrații

KELLEY JONES

MALCOLM JONES III

MIKE DRINGENBERG

MATT WAGNER

P. CRAIG RUSSELL

GEORGE PRATT

DICK GIORDANO

culoare

DANIEL VOZZO

STEVE OLIFF

coperte

DAVE MCKEAN

*traducere
din engleză*

ALEX VĂSIEȘ

Introducere de
HARLAN ELLISON

SANDMAN se bazează pe personajele create de
GAIMAN, KIETH și DRINGENBERG

LIBRIS | We know
books

ÎN CARE O REUNIUNE DE FAMILIE
PRILEJUIEȘTE ANUMITE ACUZE PERSONALE;
DIFERITE EVENIMENTE SUNT PUSE
ÎN MIȘCARE; ȘI O RELATIE CONSIDERATĂ
DE MULT ÎNCHEIATĂ SE DOVEDEȘTE ASTĂZI
DE O MARE IMPORTANTĂ.

EPISODUL 0

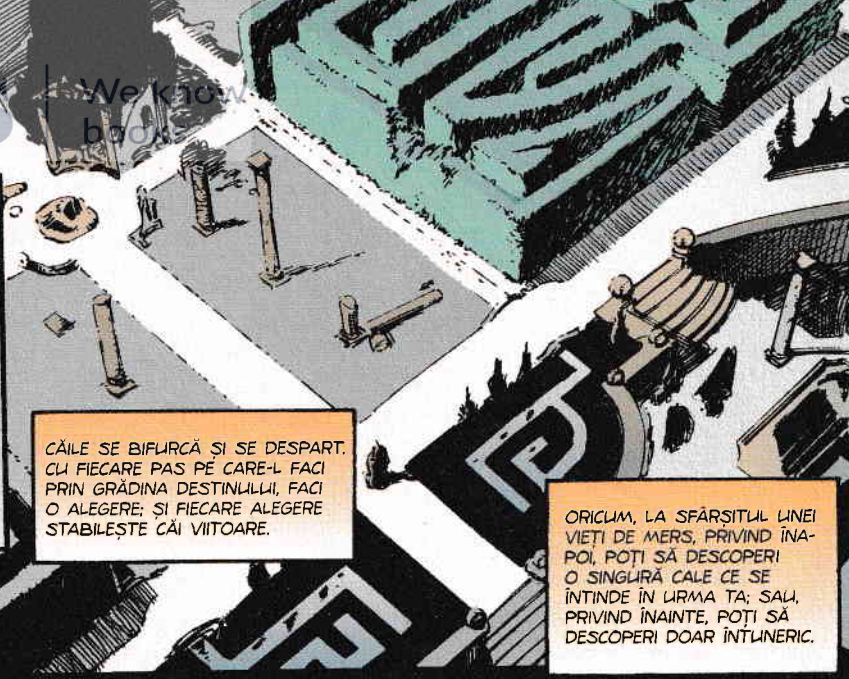

Mergi pe orice cale din grădina destinului, și vei fi forțat să alegi, nu o dată, ci de multe ori.

Căile se bifurcă și se despart. Cu fiecare pas pe care-l faci prin grădina destinului, faci o alegere; și fiecare alegere stabilește cai viitoare.

Oricum, la sfârșitul unei vieți de mers, privind înapoi, poți să descoperi o singură cale ce se întinde în urma ta; sau, privind înainte, poți să descoperi doar întuneric.

Uneori vezi căile destinului și speculezi fără niciun rost.

Vezi căile pe care le-ai lăsat și cele pe care nu...

Căile deviază, se ramifică și se reconectează; liniile sunt căi, nici măcar destinul nu știe cu adevărat unde te va purta un drum, unde va duce fiecare cotitură.

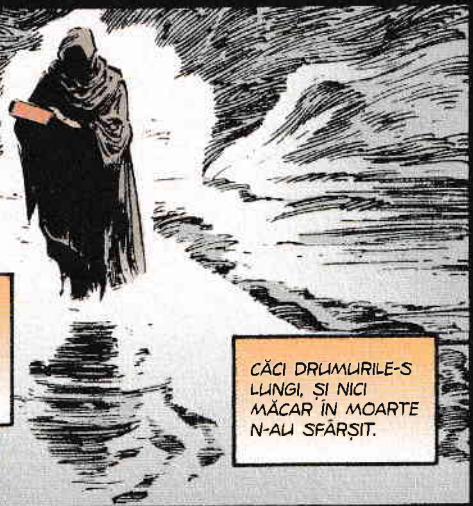
Dar, chiar dacă ar putea, destinul nu-ți va spune.

Destinul își păstrează secretele.

Grădina destinului. Ai reclinat-o dacă ai văde-o. La urma urmei, vei rătăci prin ea până la moarte.

Sau dincolo de ea.

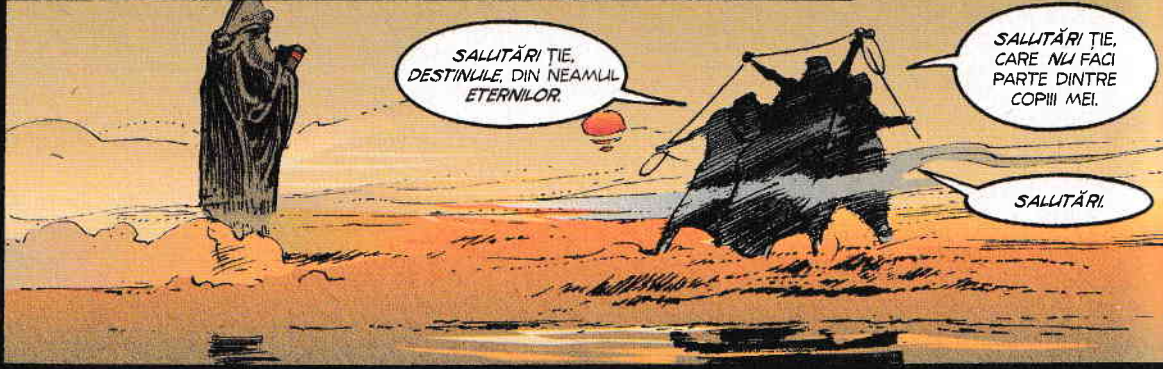

Căci drumurile sunt lungi, și nici măcar în moarte n-au sfârșit.

DINTRE CEI ETERNI, DOAR DESTINUL ÎNȚEUGE GEOGRAFIA NEOBISNUTĂ A GRĂDINII, DIFERITĂ DE TIMP ȘI SPAȚIU, ÎNDE POSIBILUL SE CONCRETIZEAZĂ.

DESTINUL ȘTIE, CARTEA PE CARE O POARTĂ E DEOPOTRIVĂ UN GHID AL GRĂDINII ȘI UN INVENTAR AL DETALIILOR VIITOARE-TRECLUTE.

DESTINUL NU URMEAZĂ O CALE A SA. NU IA NICIO DECIZIE, NU URMĂREȘTE NICIO DIRECȚIE A BIFURCAȚIEI; CALEA LUI SE AȘTERNE, TRASATĂ ȘI DEFINITĂ, DE LA ÎNCEPUTUL TAMPULUI PÂNĂ LA SFÂRȘITUL A TOATE.

SALUTĂRI ȚIE, DESTINULLE, DIN NEAMUL ETERNILOR.

SALUTĂRI ȚIE, CARE NU FACI PARTE DINTRE COPIII MEI.

SALUTĂRI!

SALUTĂRI ȘI VOLĂ, DOAMNE CENUSII, CU CE SCOP MĂ VIZITAȚI?

POFTIM? SUNTEM AICI PENTRU CĂ AICI TREBUIE SĂ FIM ACUM, PORUMBELLE.

LITĂ-TE ÎN CARTEA TA, RAMOLITULE.

LIN REGE ÎȘI VA PARĂȘI REGĂTUL.

VIATA ȘI MOARTEA SE VOR CIOCNI ȘI SE VOR ÎNFRUNTA.

CEA MAI VECE BĂTĂLIE ÎNCEPE IARĂȘI.

ȘI TOATE ASTEA ÎȘI AU ORIGINEA AICI, ÎN GRĂDINA TA.

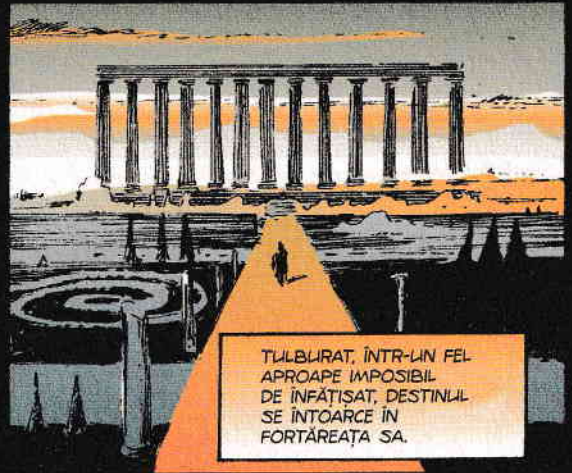
NIMIC NLI
İNCEPE İN LOCUL
ĂSTA.

LOCUL ĂSTA
E DINCOLO DE İNCEPUT
ȘI SFĂRSIT. DOAMNE
CENUȘII.

SERIOS?
TOTUL İNCEPE DE
LUNDEVA... ȘI LOCUL
ĂSTA E LA FEL DE BUN
CA ORICARE ALTUL.

TOT CE A FOST CREAT
ARE UN İNCEPUT, DESTIN
AL ETERNILOR...

TULBURAT, İNTR-UN FEL
APROAPE İMPOSIBIL
DE İNFAȘISAT, DESTINUL
SE İNTOARCE İN
FORTAREAȚA SA.

...AȘA CUM
TOT CE A FOST
CREAT ARE UN
SFĂRSIT.

ȘI S-AU DUS.

HEEHEEHEEHEEHEE

VERIFICĂNDU-ȘI CARTEA, GĂSEȘTE
İNȚĂLNIREA CU CELE TREI FEMEI
DESCRISĂ İN CEL MAI MIC DETALIU.

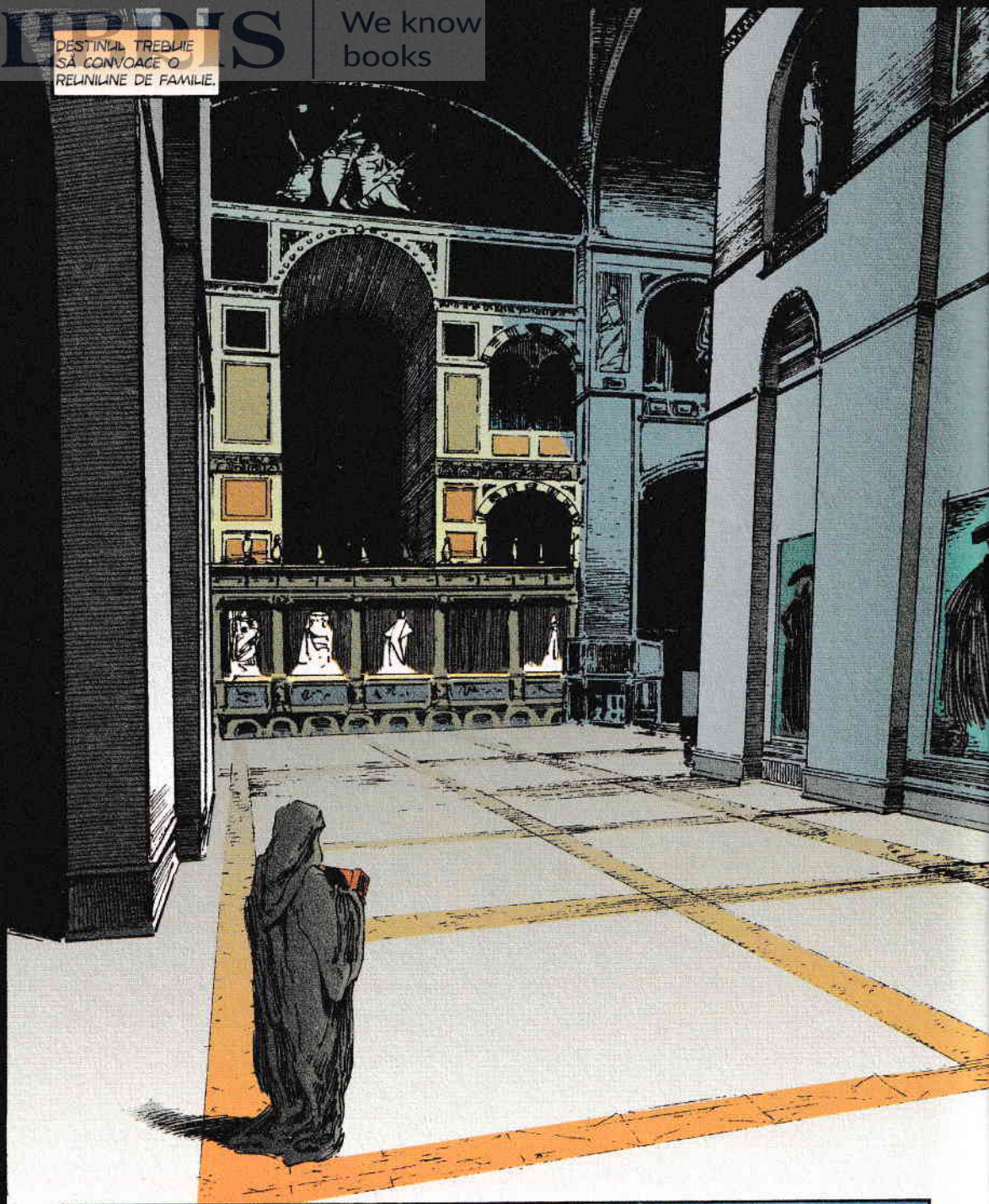
GITIND MAI DEPARTE, ȘTIE
CE TREBUIE SĂ FACĂ.

LEWIS

DESTINUL TREBUIE
SĂ CONVOACE O
RELINILINE DE FAMILIE.

We know
books

ANOTIMPUL CEIURILOR: un prolog

În care o reuniune de familie prilejuiește anumite acuze personale; diferite evenimente sunt puse în mișcare; și o relație considerată de mult încheiată se dovedește astăzi de o mare importanță.

NEIL
GAIMAN
text

MIKE
DRINGENBERG
ilustrații

MALCOLM
JONES III
tuș

STEVE
OLIFF
culoare

Cu participarea personajelor
create de GAIMAN,
KIETH & DRINGENBERG

SORĂ. MĂ AFLU
ÎN GALERIA MEA SI CONVOC
FAMILIA. EU, DESTINUL DINTRE
CEI ETERNI. TE CHEM.

VINO.

MULȚUMIT?

DA.
SUNT
MULȚUMIT.

SALUTARE,
FRĂȚIOARE. CARE-I
TREABĂ?

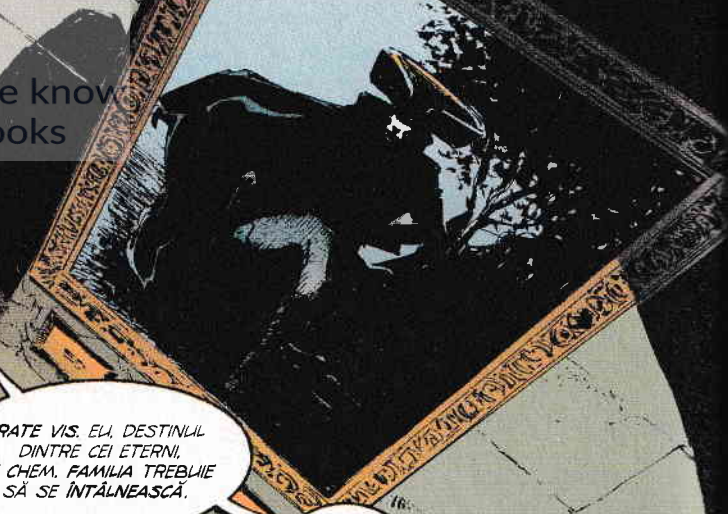
CONVOC UN CONCLAV
AL CELOR ETERNI, SORĂ.
NU ȘOCOTEȘTI CĂ SE CADE
O ȚINUTĂ MAI POTRIVITĂ?

EI, HAI. ȘTIU CÂT URĂSC SĂ PORT
CHESTIA AIA...

...MAI
RĂMÂNE
SĂ TE
SMIORCĂI CĂ
AR TREBUI
SĂ PORT ȘI-O
COASĂ...

SORĂ...

FRATE VIS. EI. DESTINUL DINTRE CEI ETERNI, TE CHEM, FAMILIA TREBUIE SĂ SE ÎNTĂLNEASCĂ.

VINO LA MINE.

Hmm. Bun-găsit, frate.

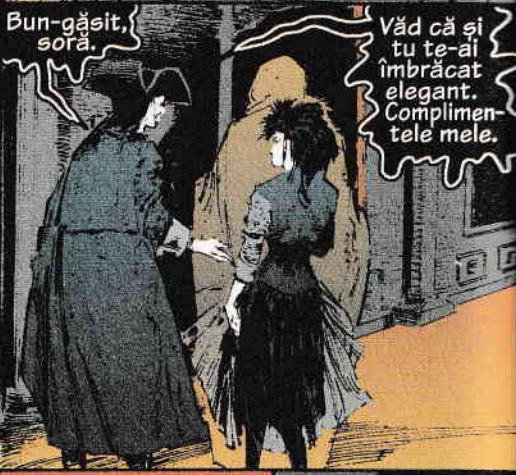
Așadar: o întâlnire de familie... prima de când rătăcitorul și-a anunțat intenția de a ne părăsi.

Măi, măi. O să fie interesant s-aflăm de ce ne-ai chemat aici.

INTERESANT? POATE, PENTRU TINE MAI MULT DECĂT PENTRU NOI CEILALȚI, FRATE.

DAR DESPRE ASTA LA TIMPUL POTRIVIT, MAI TREBUIE S-AJUNGĂ TREI DINTRE NOI.

Bun-găsit, soră.

Văd că și tu te-ai îmbrăcat elegant. Complimentele mele.

ȘI REUNIRE DE
FAMILIE, DECI,
DESTINUL?

OBSERV CĂ
M-AM REDECORAT
ÎN ULTIMII 300 DE
ANI, ÎN FINE, ȘI
ÎNĂI PORTI
CARPA AIA...

DECI, CU CE
OCAZIE?

DESTINUL NE VA SPUNE ASTA CÂND VA CON-
SIDERA DE CUVINȚĂ, DORINȚĂ. NU-L GRĂBI...

ASADAR,
DOAR DOI
MAI TREBIE
SĂ VINĂ.

DOAR UNUL
DINTRE NOI VA PARTICIPA
LA ADUNAREA ASTA,
DISPERARE.

CELĂLALT, ORILINDE O FI,
ȘI-A EXPRIMAT CÂT SE POATE
DE CLAR DORINȚELE.

MDA, DAR CHIAZ
SPERAM SĂ SE FI
RĂZGÂNDIT. MI-E
DOR DE EL.

TUTUROR
NE E.

MIE NU.

SORĂ, CEA MAI
TÂNARĂ DINTRE ETERNI,
MĂ AFLU ÎN GALERIA
MEA ȘI TE CHEM.

FAMILIA
TE AȘTEAPTĂ,
VINO.

A, bună.
Am, ă,
venit.

NU CĂ DRĂGUT... TOT
ACUM ADUNATI
ASA...

E ASA...
DRĂGUT...

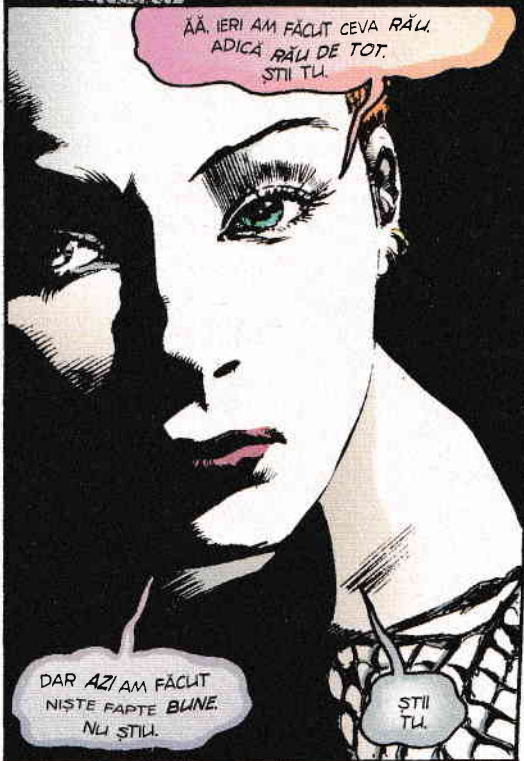
LINISTE,
SURIOARĂ.

ACUM CĂ
NE-AM ADUNAT CU
TOTII, VOM COBORI
SPRE REFECTORIU.
AVEM DE DISCUTAT.

AM CEVA SĂ
VĂ SPUN.

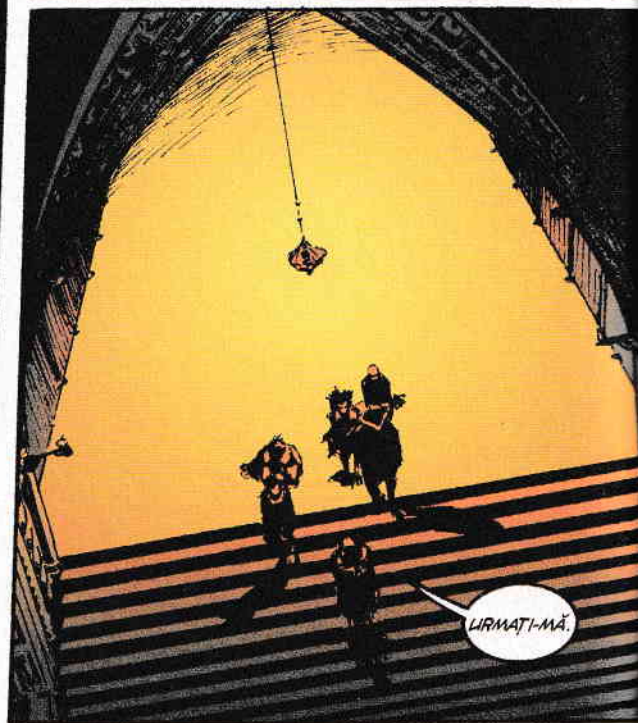
BLINĂ,
SURIOARĂ! CE
MAI FACI?

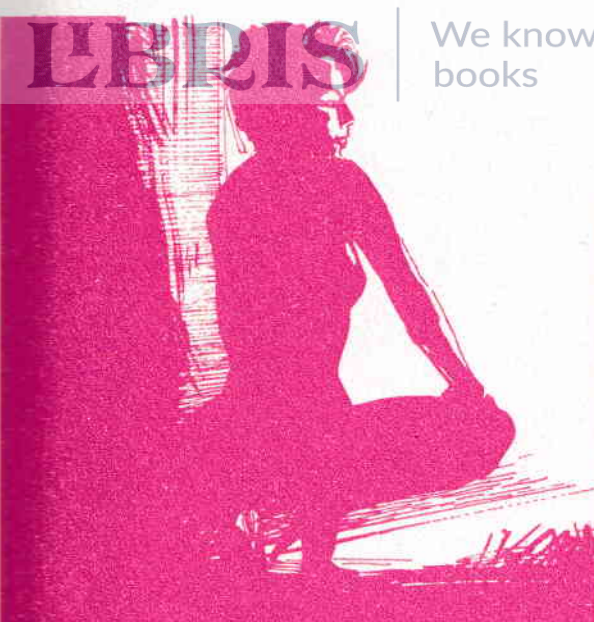
ĂĂ, IERI AM FĂCUT CEVA RĂU.
ADICĂ RĂU DE TOT.
ȘTII TU.

DAR AZI AM FĂCUT
NIȘTE FAPTE BUNE.
NU ȘTIU.

ȘTII
TU.

LURMATI-MĂ.

Să ne oprim pentru o clipă, în timp ce ei coboară treptele întunecate spre sala de banchet a Destinului, și să-î observăm pe Eterni.

Dorința e potrivită ca înălțime. E puțin probabil ca vreun portret să o poată surprinde cu adevărat, din moment ce să o vezi (sau să îl vezi) înseamnă să te îndrăgostești — cu pasiune, cu patimă, în detrimentul oricui altcuiva.

Dorința miroase aproape imperceptibil a piersici văratice și aruncă două umbre: una neagră, cu margini ascuțite, cealaltă translucidă și mereu mișcătoare, ca un val de căldură.

Dorința zâmbeste în scurte străfulgerări, așa cum lucește lumina soarelui pe tăișul unui cuțit. Și mai sunt multe alte lucruri tăioase când vine vorba de Dorință.

Niciodată posedată, mereu posesoare, cu pielea palidă ca fumul și ochi căprui și vicleni ca vinul galben: Dorința e tot ceea ce ți-ai dorit vreodată. Oricine ai fi. Orice ai fi.

Totul.

Disperarea, sora și geamăna Dorinței, e și ea regină în tărâmul ei sumbru. Se spune că pe domeniul Disperării sunt o mulțime de fereștruci care atârnă împrăștiate deasupra vidului. Fiecare fereastră dă spre o altă scenă, o oglindă în lumea noastră. Uneori, privești într-o oglindă și simți ochii Disperării asupra ta. Ți simți cărligul prinzându-se și agățându-se de inima ta.

Are pielea rece, lipicioasă; ochii ei au culoarea cerului din zilele cenușii și umede care absorb toată culoarea și tot sensul lumii; vocea ei e abia mai mult decât o șoaptă; cu toate că nu are miros, umbra ei lasă un iz de mosc, înțepător, precum pielea de șarpe.

Cu mulți ani în urmă, o sectă aflată pe teritoriul Afganistanului de azi a declarat-o zeiță, proclamând orice încăpere goală spațiul ei sacru. Secta, ai cărei membri și-au spus Necruțătorii, a existat timp de doi ani, până când ultimul său adept s-a sinucis, supraviețuindu-le celorlalți membri cu aproape șapte luni.

Disperarea e scumpă la vorbă și răbdătoare.